

ето, отъ кое-то за всичко-то въ свѣта не щѣхъ да отсѣкствувамъ. — Пріятель-тъ го попыта пакъ, — «Ей, гдѣ си былъ?» — «*Азъ бѣхъ, идѣ-то ся учи правый-нѣтъ*, ходихъ да видѣ изгореніе-то на Аустера.» Прѣдчувствованіе-то му бѣше право; три мѣсеци слѣдъ това той радостно прѣдаде живота си въ сѣще-то мѣсто.

Единъ отъ първы-тъ кои-то ся изгорихъ подъ управленіе-то на кралицѣ-тѣ Маріѣ бѣше, *Тома Томкинсъ*, единъ ткачъ въ Шоредитъ; единъ человекъ съ изрядно благочестіе, тѣй щото по простый-тъ обычай на тогавашно-то врѣме, кога-то трудолюбиви-тъ домакыни му донесохъ прѣждѣ за тъканіе, той всѣкадѣ първомъ ся моляше съ тѣхъ. Но той бѣше обвиненъ прѣдъ Епископа *Боннеръ* като че е былъ противникъ на Римскѣ-тѣ цркви, затворихъ го, и въ теченіе на 6 мѣсеци повторително ся зе подъ испытъ. Епископъ-тъ ся обхождаше жестоко съ него, изкуба му отъ брадѣ-тѣ, и като ся убѣди че нищо не поклаца постоянство-то на добрый-тъ человекъ, той ся рѣши да го испытыва съ едно прѣдусѣщаніе отъ смърть-тѣ. Единъ день кога-то имаше нѣколкс отъ свои-тъ свѣщенници събрани около него—той проводи за *Томкинса*. Една голѣма свѣщъ отъ воскъ ся постави на масѣ-тѣ. Епископъ-тъ улови прѣстъ-тъ на ткача и държѣше рѣкѣ-тѣ му за едно дълго врѣме върху свѣщъ-тѣ. *Томкинсъ* кой-то виждаше распаленность-тѣ на Епископа, помысли че дойде врѣме-то за смърть-тѣ му и прѣдаде ся Богу съ